

سبک زندگی

هدف از ارائه‌ی این مقاله
آشنایی و معرفی ایرانیان
موفق، پیشرو و الهام
بخش می‌باشد.

سبک زندگی

از کودکی دلش می‌خواست پزشک شود؛ در جستجوی رویای طبابت راهی آلمان شد و در نهایت به سرزمین فرصت‌ها رفت. به بهترین شکل فرصت‌ها را غنیمت شمرد و نامش با جراحی لیزیک چشم‌گره خورد. در این قسمت با آقای دکتر "غلامعلی پیمان" مخترع عمل جراحی لیزیک آشنا می‌شویم.

غلامعلی پیمان سال ۱۳۱۶ در شیراز دیده به جهان گشود و تا پایان دوره‌ی متوسطه و اخذ دیپلم در کشور بود؛ علاقه‌ی وافری به حرفه‌ی پزشکی داشت و بالاخره به کمک والدینش در ۱۹ سالگی برای تحصیل طبابت به آلمان رفت. در سال ۱۹۶۲ دوره‌ی پزشکی عمومی را در دانشگاه فرایبورگ به پایان رساند؛ تا ۱۹۶۴ در بیمارستان سنت‌ژوهانس دویسبورگ انترن (کارآموز) بود؛ یک سال هم (۱۹۶۵) باز به عنوان انترن در بیمارستان عمومی پاسایک در نیوجرسی آمریکا دوره دید. پیمان برای تکمیل تحصیلاتش دوباره به آلمان بازگشت و در رشته‌ی چشم‌پزشکی دانشگاه اسن آلمان درس خواند. او در ۱۹۶۹ رسماً چشم‌پزشک شده بود ولی تصمیم گرفت تا آن‌جا که ممکن است تحصیلاتش را تکمیل کند برای همین باز راهی ایالات متحده شد و مدرک پساکترای (Postdoctoral) خود را در ۱۹۷۱ از دانشکده پزشکی دانشگاه UCLA این کشور دریافت کرد. پیمان بعد از فارغ‌التحصیلی در همان دانشگاه UCLA با درجه‌ی استادیاری مشغول تدریس چشم‌پزشکی شد، اما همزمان از ۱۹۷۱ تا ۱۹۸۷ در دانشکده‌ی پزشکی آبراهام لینکلن دانشگاه ایلینوی شیکاگو درس می‌داد؛ او طی این مدت کوتاه از استادیاری به درجه‌ی استادی رسید. پیمان به معنای حقیقی کلمه یک انسان دانشگاهی (Academic) بود؛ این موضوع را از پیوستگی ارتباط او با دانشگاه‌ها و نهادهای وابسته‌ی آن‌ها می‌توان دریافت. دکتر غلامعلی پیمان در ۱۹۸۷ و بعد از ترک دانشگاه ایلینوی همزمان در دو دانشگاه پزشکی ایالتی لوییزیانا و مرکزی نیو اورلئان مشغول تدریس و پژوهش بود. حضور او در این دو دانشگاه تا سال ۲۰۰۰ میلادی ادامه یافت؛ او از ۱۹۹۸ تا ۲۰۰۰ صاحب کرسی بیماری‌های شبکیه‌ی شاهزاده عبدالعزیز آل سعود (مرسوم است بزرگان و متنفذان جهان، هزینه‌ی کرسی‌های علمی را تقبل کنند تا این کرسی‌ها به نام آن‌ها خوانده شود) بود. دکتر پیمان با توجه به تسلطش به زبان اسپانیایی (او به زبان‌های پارسی، انگلیسی، آلمانی و اسپانیایی صحبت می‌کند) ارتباط گسترده‌ای با مجامع پزشکی آمریکای لاتین دارد. غلامعلی پیمان در طول دوران حرفه‌ای خود اختراعات متعددی ثبت کرده و جوایز و نشان‌های

این روش را اصلاح کرده و به کمال نزدیک‌تر کند. او در سال ۲۰۱۵ برای قرنیه روش جراحی جدیدی ابداع کرد و نام آن را مزیک (Mesik) گذاشت. پیمان در این روش علاوه بر لیزر، پرتوهای فرابنفش (UV) را هم به کار گرفته که محاسن بسیاری نسبت به شیوه‌های فعلی دارد. ذهن خلاق پیمان و علاقه‌ی او به علوم مهندسی و چشم‌پزشکی باعث شده در طول بیش از چهار دهه فعالیت حرفه‌ای بتواند بیش از ۱۳۵ اختراع به نام خود ثبت کند؛ دکتر پیمان فردی پیشگام در جراحی لیزر و درمان فوتودینامیک و مطالعات انتقال دارو به داخل کره چشم، جراحی رفرکتیو و شبکه‌ی محسوب می‌شود. او همچنین روش‌هایی برای جراحی‌های دیگر چشم ارائه کرده و نخستین کسی بوده که موفق به انجام نمونه‌برداری شبکه‌ی و پیوند سلول‌های مخاطی رنگ‌دانه شبکه‌ی شده است. اختراعات‌های دکتر پیمان دامنه وسیعی از دستگاه‌های پزشکی جدید، سیستم انتقال دارو چشمی، روش‌های جراحی، وسایل جراحی‌های لیزری و نوری و شیوه‌های جدیدی برای درمان و تشخیص را در بر می‌گیرد؛ از جمله‌ی آن‌ها که هنوز هم مورد استفاده هستند می‌توان به یک دستگاه مشاهده غیرتماسی و با دید وسیع نام برد که برای جراحی زجاجیه‌ی چشم کاربرد دارد اشاره کرد. این پزشک به‌نام ایرانی - آمریکایی در سال ۲۰۱۲ به پاس زحمات و تلاش‌های سالیان دراز مورد تقدیر قرار گرفت و «نشان ملی فناوری و نوآوری» آمریکا را از دست باراک اوباما، رئیس‌جمهور وقت این کشور دریافت کرد؛ این عالی‌ترین نشان ایالات متحده در زمینه‌ی اختراع و اکتشاف است. پیمان در این مراسم با اشاره به این موضوع که بالاترین افتخارش را آموزش صدها متخصص چشم و به تبع آن اعتلای سطح سلامت بشریت می‌داند گفت: «از این‌که کار ما روی افراد بسیاری تأثیر گذاشته بسیار مسرور هستیم. ما همیشه در حال کار برای ارتقای درمان‌ها و بهبود نتایج برای بیماران هستیم و همواره در پی آنیم که مشکلات بیشتری را حل کنیم.»

احتمالاً پیش از این نام عمل «لیزیک» به گوشتان خورده و خود یا اطرافیان‌تان این عمل را انجام داده‌اند؛ حالا که می‌دانید این نعمت بزرگ را مدیون یکی از هموطنان خود هستید چه حسی دارید؟

عنوان مقاله: راز جاودانگی

موضوع: سبک زندگی - موفقیت

مدت زمان مطالعه: ۱۵ دقیقه

زیادی دریافت کرده است. هنگامی که در درمانگاه چشم و گوش ایلینوی کار می‌کرد خیلی در زمینه‌ی اثرات لیزر بر بافت چشم کنجکاو بود و شروع به انجام دادن آزمایش‌هایی روی خرگوش‌ها کرد تا ببیند آیا می‌توان به کمک لیزر CO₂ شکل قرنیه و شکست نور توسط آن را اصلاح کند. پیمان می‌خواست بتواند با روشی به افراد دارای ضعف بینایی کمک کند تا بتوانند بدون استفاده از عینک دید طبیعی خود را باز یابند. او با استفاده از الگوهای مختلف، لیزر را روی سطح قرنیه تاباند؛ لیزر باعث ایجاد خراش‌های مشخص روی قرنیه شد. پیمان در آن زمان به نتیجه رسید که: اولاً باید تا توسعه و ساخت یک لیزر کارآمد برای این کار صبر کرد و ثانیاً نباید سطح قرنیه به طور مستقیم تحت لیزر قرار گیرد در عوض باید به روشی این کار انجام شود که خراشیدگی، درد و عوارض ناخواسته رخ ندهد. در اواخر سال ۱۹۸۲ میلادی بود که توسط مقاله‌ای از آزمایشگاه شرکت IBM، از آخرین یافته‌ها درباره‌ی اثرات لیزر بر بافت‌های زنده مطلع شد. اطلاعات آن مقاله برای پیمان فوق‌العاده مهم و هیجان‌انگیز بود هرچند به خاطر نو و گران بودن نوع لیزری که آن‌ها استفاده کرده بودند دسترسی به آن مقدور نبود. این موضوع مسکوت ماند تا سال ۱۹۸۵ که پژوهش‌های گسترده‌ای حول استفاده از لیزر روی سطح قرنیه شروع شد؛ در این میان پیمان به واسطه‌ی تجربیات و دستاوردهای پیشین چند گام جلوتر بود و دقیقاً می‌دانست که چه باید بکند؛ به همین خاطر به محض دستیابی به لیزر کارش را شروع کرد و خیلی زود به نتیجه‌ی دلخواه رسید. او در ژوئیه‌ی ۱۹۸۵ روش جراحی ابداعی خود (لیزیک) را به سازمان مالکیت معنوی ایالات متحده عرضه کرد؛ در نهایت در ژوئن ۱۹۸۹ بعد از دو مرتبه بازنگری و اصلاح، حق انحصاری (پتنت) عمل جراحی لیزیک (به شیوه‌ی دکتر پیمان) را به نام خود به ثبت رساند. بعد برای مدتی در دانشگاه هلسینکی فنلاند چندین آزمایش تکمیلی انجام داد و بارها روش خود را آزمود و بهبود بخشید. پیمان که از همان ابتدا از نواقص و ضعف‌های جراحی لیزیک اطلاع داشت و محدودیت‌های آن را به‌خوبی می‌شناخت تا همین امروز پیوسته سعی کرد